

jaargang 16

nr 761

22 juni 2016

In dit nummer: Sapec, Greenyard Foods, Sipef, goud.

Bedriegers.

Het Optima dossier is al genoeg in de pers aan bod gekomen maar toch nog enkele bedenkingen. Ik ken geen enkele serieuze financiële partij die niet negatief was over de gansterpraktijken van Optima. Een potentiële klant met veel bling bling verleiden om zijn financiën eens bloot te geven, dan vaststellen dat men te weinig vastgoed of verzekeringsproducten in portefeuille heeft, een verzekering of een appartement met een woekercommissie verkopen aan dezelfde klant en klaar was Kees of in dit verhaal Piqueur. Dat Optima via Ethias aan een banklicentie geraakte stinkt uren in de wind maar er zit wel een bedrijfslogica achter, zo kon men ook de leningen geven om de appartementen aan de man te brengen. We hebben er alle begrip voor dat men dit verhaal eens ten gronde gaat uitspitten maar dat Optima toch zoveel slachtoffers kon maken, heeft ook een andere reden.

De gemiddelde Belg is niet echt financieel geletterd. Maar als het op centen aankomt wel gulzig. Schotel een gemiddelde belegger een lijstje voor met de spaarrentes die men bij verschillende instellingen kan krijgen en vraag waar men het best zijn geld plaatst en men gaat voor het hoogste tarief op de lijst. Dat men voor een hogere vergoeding ook een hoger risico loopt, daar heeft men geen besef van of wil men even niet weten. Iemand die gratis je financiën eens komt doorlichten en je dan een goed advies zal geven, velen denken dat het echt bestaat en gebeurt met de beste bijbedoelingen. Gratis bestaat niet, dat zou iedereen toch al langer moeten weten.

Ook op de beurs zoeken sommige beleggers graag naar zaken die niet bestaan. Ik ben nog nooit iemand tegengekomen die weet of een aandeel of een beurs morgen zal stijgen of dalen, wel veel goeroes die beweren dat ze het weten. Ofwel weten ze niet dat ze het niet kunnen weten, ofwel zijn het charlatans. Maar bij de meeste beleggers gaan hun praatjes er wel goed in.

De beurs is het speelterrein van Mister Market, het typetje bedacht door de grondlegger van de financiële analyse, Benjamin Graham. Hij komt je elke dag weer voorstellen om je aandelen te kopen of te verkopen en citeert daarbij elke dag een andere prijs. Mister Market is manisch depressief en emotioneel, soms euforisch, soms zwaar depressief en vaak irrationeel. Hij heeft ook een kort geheugen en is niet boos als je iets koopt van hem wanneer de door hem gevraagde prijs laag is en enige tijd later verkoopt wanneer hij veel meer wil betalen voor hetzelfde aandeel. En je kan ook gewoon de deur niet opendoen voor Mister Market en hem compleet negeren. Hij is er elke dag en met al de ETF's (Exchange Traded Funds), indextrackers en andere massaproducten wordt hij er de jongste jaren alleen maar manisch depressiever op. Wie echt gelooft dat een -5% beweging van een aandeel of index, gevolgd door een +5% enige logische verklaring heeft, zal zelf manisch depressief worden.

Het enige dat een belegger kan doen die zijn taak (beleggen) een beetje serieus neemt, is een fundamentele waarde kleven op een bepaald actief zoals een aandeel, kopen wanneer de koers fors onder deze waarde noteert en verkopen wanneer de koers dicht bij of boven deze waarde staat. Het merendeel van de tijd betekent dit dus gewoon wachten en de tijd zijn werk laten doen. En natuurlijk zal het nooit altijd bingo zijn maar daarom doet men aan spreiding. Zij die menen te weten dat het morgen zal zakken om overmorgen weer te stijgen (of andersom), willen bedrogen worden.

Men moet er als belegger dus een beetje tijd voor over hebben en het feit dat u dit leest is alvast positief. Wie zonder moeite wil beleggen en helemaal niets wil lezen of weten, die kan maar beter voor een spaarboekje gaan bij een grootbank en tevreden zijn met een opbrengst rond het nulpunt. Wie gelooft dat het allemaal toch zonder moeite kan én met een mooie opbrengst én 100% zeker, die wil bedrogen worden.